

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 1064/23	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2.		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Krzyków we Wrocławiu z dnia 23 maja 2023r., sygn. akt VII K 285/21.			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
0.12.1. Ustalenie faktów				
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
0.12.2. Ocena dowodów				
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Zarzut oskarżonego: naruszenie przepisów prawa procesowego, w szczególności przepisów dotyczących oceny dowodów przez dowolną, a nie swobodną ocenę dowodów, co w konsekwencji doprowadziło do błędnych ustaleń stanu faktycznego	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>poprzez uznanie, że oskarżony co najmniej dwukrotnie uderzył pokrzywdzonego R. K. w twarz powodując u niego obrażenia, które nie naruszyły czynności ciała na okres powyżej dni siedmiu, podczas gdy oskarżony nigdy nie uderzył pokrzywdzonego, a jedynie bronił się przed jego atakiem.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zarzut oskarżonego nie zasługiwał na uwzględnienie.</p> <p>Szczegółowa analiza akt przedmiotowego postępowania wskazuje, że Sąd Rejonowy przeprowadził postępowanie rozpoznawcze w niniejszej sprawie w sposób prawidłowy, gromadząc i ujawniając wszelki materiał dowodowy, dążąc do wyjaśnienia istotnych dla rozstrzygnięcia kwestii. Ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Rejonowy zostały oparte na</p>			

całokształcie
zgromadzonego oraz
ujawnionego w toku
rozprawy głównej
materiału
dowodowego, który
został oceniony
z poszanowaniem
reguł wynikających
z art.7k.p.k., co
sprawiło, że
zaskarżone
rozstrzygnięcie
zapadło w oparciu o
prawidłowe
ustalenia faktyczne.
Ponadto Sąd meriti
swoje stanowisko
w sposób należyty
uzasadnił w
pisemnych
motywach wyroku,
sporządzonych
zgodnie z wymogami
o jakich mowa w
art.424k.p.k.
Wymowa dowodów
przeprowadzonych
w toku
postępowania nie
pozostawia
wątpliwości również
dla Sądu
Odwoławczego,
który w pełni
podziela stanowisko
Sądu Rejonowego,
że całokształt
zebranego w sprawie
materiału
dowodowego daje
wystarczające
podstawy do
przypisania
oskarżonemu Ł.
S. (1) winy
i sprawstwa w
zakresie
zarzuconego mu

przestępstwa z
art.157§2k.k.

Sąd Odwoławczy
aprobuje w pełni
przyjęte przez Sąd I
instancji
stanowisko, że
podstawą czynienia
ustaleń faktycznych
w niniejszej sprawie
winna być przede
wszystkim
zgromadzona do
sprawy
dokumentacja
medyczna
pokrzywdzonego w
postaci świadectw
sadowo- lekarskich
ogłędzin ciała z (...)
we W. z dnia 22
stycznia 2018 r. i
11 maja 2018 r.
oraz zaświadczenia
lekarskiego z dnia
14 kwietnia 2018 r.
wystawionego przez
lekarza specjalistę
otolaryngologii wraz
z pozyskaną do
sprawy opinią
pisemną biegłego z
zakresu medycyny
sądowej wraz z
opinią
uzupełniającą, a
także
korespondujące z
wyżej wskazanym
materiałem
dowodowym spójne
i konsekwentne
zeznania
pokrzywdzonego R.
K. - jako te, które
w sposób najbardziej
pełny i zgodny
z rzeczywistością
obrazują przebieg

zdarzenia do którego doszło dnia 20 stycznia 2018r. we W. na parkingu pod sklepem (...) w B.. Relacja pokrzywdzonego odnośnie przebiegu ww. zdarzenia jest spójna, logiczna oraz koresponduje z pozostałym pozyskanym do sprawy materiałem dowodowym, w tym w szczególności w postaci wskazywanej już wyżej opinii biegłego z zakresu medycyny sądowej oraz dokumentacji medycznej pokrzywdzonego. Sąd Odwoławczy podobnie jak Sąd Rejonowy nie doszukał się tu przy tym powodów do zakwestionowania wiarygodności zeznań pokrzywdzonego – osoby dla oskarżonego całkowicie obcej, nieznannej mu w momencie inkryminowanego zdarzenia, który nie miała interesu w celowym pomawianiu oskarżonego o czyn, którego nie popełnił i narażania się tym samym na ewentualną odpowiedzialność karną. Podkreślić należy, że Sąd

Rejonowy miał osobistą, bezpośrednią styczność tak z pokrzywdzonym podczas składania przez niego zeznań na rozprawie, jak i z oskarżonym i miał możliwość nabrania osobistego przekonania co do wiarygodności, bądź też nie ich twierdzeń.

Wyżej wskazane dowody o charakterze obiektywnym w postaci zwłaszcza pozyskanej do sprawy dokumentacji medycznej pokrzywdzonej oraz opinii biegłego, a korespondujące z nimi zeznań pokrzywdzonego, w zestawieniu z pozostałym pozyskanym do sprawy materiałem dowodowym przesądziły o uznaniu Ł. S. (1) za winnych popełnienia przestępstwa z art. 157§2 k.k., polegającego na tym, że w dniu 20 stycznia 2018r. we W., co najmniej dwukrotnie uderzył pokrzywdzonego R. K. pięścią w twarz, czym spowodował u pokrzywdzonego obrażenia w postaci otarć naskórka na

nosie, pęknięcia
błony śluzowej wargi
górnej i
podbiegnięcia
krwawego w okolicy
łokcia lewego, które
naruszyły czynności
ciała
pokrzywdzonego na
okres trwający nie
dłużej niż 7 dni-
czym działał na
szkodę
pokrzywdzonego R.
K..

Powyższe
przesądziło
jednocześnie także o
odmowie uznania
wyjaśnień
oskarżonego, który
nie przyznał się do
popelnienia
zarzuconego mu
czynu i odpowiadał
jedynie na pytania
obrony- za
wiarygodne.
Wyjaśnienia
oskarżonego w tym
zakresie nie
wytrzymują bowiem
konfrontacji z
pozostałym,
wskazywanym już
wyżej,
zgromadzonym do
sprawy materiałem
dowodowym, a
zwłaszcza z
konsekwentnymi i
spójnymi
zeznaniem
pokrzywdzonego,
który to zaraz po
zdarzeniu z dnia
20 stycznia 2018r.,
podczas którego
został, co najmniej

dwukrotnie uderzony pięścią w twarz przez nieznanego mu jeszcze wtedy z imienia i nazwiska mężczyznę (którego zdjęcie wykonał, a którym okazał się być oskarżony), niezwłocznie zgłosił sprawę jeszcze tego samego dnia na Policję szczegółowo opisując przebieg inkryminowanego zdarzenia, wnioskując o zabezpieczenia nagrania monitoringu z miejsca zdarzenia (zgodnie z notatką urzędową z dnia 4 lutego 2018 r. nagrania nie pozyskano z uwagi na to, że kamera usytuowana w rejonie zdarzenia ustawiona była w chwili zdarzenia w inny rejon parkingu) oraz zgłaszając się 22 stycznia 2018 r. na obdukcje. Relacja pokrzywdzonego odnośnie przebiegu ww. zdarzenia była spójna, logiczna oraz korespondowała z pozostałym pozyskanym do sprawy materiałem dowodowym, w tym w szczególności w postaci wskazywanej już wyżej opinii biegłego z zakresu medycyny sądowej

<p>oraz dokumentacji medycznej pokrzywdzonego, a co za tym idzie brak był podstaw do odmowy nadania jej przymiotu wiarygodności.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wobec stwierdzenia niezasadności podniesionego zarzutu oraz nie dopatrzenia się w sprawie uchybień, które podlegały by uwzględnieniu niezależnie od kierunku i granic zaskarżenia, brak było podstaw do uwzględnienia wniosku skarżącego.</p>		

3.2.	<p>Zarzut oskarżonego: rażąco wysoka wartość niadekwatna do zarzucanego oskarżonemu czynu i jego sytuacji finansowej.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
<p>Zarzut oskarżonego nie zasługiwał na uwzględnienie.</p> <p>W przedmiotowej sprawie Sąd Rejonowy uznając, że czyn oskarżonego Ł. S. (1) wyczerpał znamiona czynu opisanego w części wstępnej wyroku tj. czynu z art.157§2k.k. postępowanie karne wobec oskarżonego warunkowo umarzył na okres próby 3 lat, zobowiązując przy tym oskarżonego do uiszczenia nawiązki na rzecz Pokrzywdzonego R. K. w wysokości 10.000złoty – i wysokość tak orzeczonego od oskarżonego środka kompensacyjnego jest przedmiotem zarzutu skarżącego.</p>			

Zgodnie z art.67§3k.k. umarzając warunkowo postępowanie karne, Sąd nakłada na sprawcę obowiązek naprawienia szkody w całości albo w części, a w miarę możliwości również obowiązek zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, albo zamiast tych obowiązków orzeka nawiązkę. Orzeczenie jednego z obowiązków wskazanych w ww. przepisie tj. naprawienia szkody, zadośćuczynienia za krzywdę albo nawiązki, jest obligatoryjne w sytuacji, gdy Sąd umarza warunkowo postępowanie karne w każdym przypadku, w którym doszło do wyrządzenia pokrzywdzonemu krzywdy lub szkody (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 2022 r., V KK 77/22). W przedmiotowej sprawie bezspornym jest, że doszło do wyrządzenia szkody pokrzywdzonemu i to tak fizycznej, jak i psychicznej, która to wymagała naprawienia.

Dalej wskazać trzeba, że do naprawienia szkody, zadośćuczynienia i nawiązki z art. 67 § 3 k.k. należy stosować art. 46 k.k. (G.Łabuda [w:] Kodeks karny. Część ogólna. Komentarz, red. J. Giezek, Warszawa 2021, art. 67). Zatem przy ustalaniu wysokości obowiązku naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę Sąd ma obowiązek stosowania przepisów prawa cywilnego. Szkoda jest rozumiana w doktrynie prawa cywilnego jako „uszczerbek poniesiony przez poszkodowanego w dobrach prawnie chronionych, „uszczerbek, jakiego w swoich dobrach lub interesach doznała określona osoba, jeżeli są to dobra lub interesy prawnie chronione”. Obejmuje zarówno uszczerbek majątkowy, jak i niemajątkowy. Szkoda majątkowa obejmuje zarówno rzeczywistą stratę w majątku pokrzywdzonego

(damnum emergens), czyli pomniejszenie strony czynnej majątku wskutek zmniejszenia się aktywów lub zwiększenia pasywów, jak i utratę spodziewanych korzyści (lucrum cessans), które pokrzywdzony mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. W przypadku drugiej kategorii uszczerbku istotne pozostaje wysokie (graniczące z pewnością) prawdopodobieństwo osiągnięcia owych korzyści, oceniane zawsze indywidualnie, nie zaś w odniesieniu do typowych okoliczności, które to cechy pozwalają odróżnić kompensowane szkody od prawnokarnie irrelevantnych tzw. szkód ewentualnych, czyli utraconej szansy na powiększenie majątku. Pojęcie szkody z art. 46 § 1 k.k. należy traktować szeroko (D. Gruszecka [w:] Kodeks karny. Część ogólna. Komentarz, red. J. Giezek, Warszawa 2021, art. 46). Przez „krzywdę” rozumie

się zaś wszelkie ujemne następstwa uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia, zarówno w sferze cierpień fizycznych w postaci bólu i innych dolegliwości, jak i psychicznych, polegających na ujemnych uczuciach przeżywanych bądź w związku z cierpieniami fizycznymi, bądź w związku z następstwami uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia, w tym również w postaci wyłączenia z normalnego życia (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 4 kwietnia 2019 r., III APa 3/19).

Nawiązka zaś pełni tu funkcje swego rodzaju „zryczałowanego odszkodowania”, jeżeli orzeczenie obowiązku naprawienia szkody lub zadośćuczynienia za krzywdę wiązałoby się ze znacznymi komplikacjami. Przy określaniu jej wysokości wino się oszacować ją w granicach przybliżonych do wysokości wyrządzonej szkody

i krzywdy tak aby spełniła swą kompensacyjną funkcję. Nawiązka służy bowiem przede wszystkim kompensacie szkód i krzywd mających swe źródło w przestępstwie. Jej wysokość winna być zatem miarkowana z uwzględnieniem rozmiaru szkód oraz krzywd i nie może mieć jedynie symbolicznego charakteru, a jednocześnie także nie może prowadzić do bezpodstawnego wzbogacenia pokrzywdzonego, a zatem nie może być orzeczona w rozmiarze przekraczającym niezrekompensowaną pokrzywdzonemu szkodę. Wysokość poniesionej szkody powinna być przy tym w toku postępowania karnego odpowiednio wykazana, jeśli tego nie uczyniono, nie musi obejmować pełnego odszkodowania.

W przedmiotowej sprawie mając tu na uwadze przede wszystkim doznane przez pokrzywdzonego obrażenia (stosunkowo

<p>niewielkie i powierzchniowe, które to spowodowały naruszenie czynności narządów ciała trwające nie dłużej niż dni siedem) oraz rozmiar doznanej krzywdy, czas utrzymywania się dolegliwości bólowych i wpływ doznanego urazu na jego życie – Sąd Odwoławczy uznał tu za zasadne orzeczenie od oskarżonego nawiązki w wysokości 10.000 zł. Powyższa kwota zdaniem Sądu Odwoławczego rekompensuje tak straty fizyczne , jak i moralne pokrzywdzonego, poniesione w wyniku inkryminowanego zdarzenia.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

rozpoznania przez Sąd I instancji			
Związłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Wobec stwierdzenia niezasadności podniesionego zarzutu oraz nie dopatrzenia się w sprawie uchybień, które podlegały by uwzględnieniu niezależnie od kierunku i granic zaskarżenia, brak było podstaw do uwzględnienia wniosku skarżącego.			
3.3.	<p>Zarzuty pełnomocnika oskarżyciela prywatnego:</p> <p>obraza przepisów postępowania, która mogła mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, a to:</p> <p>1. art.7k.p.k. w zw. z art.410k.p.k., przez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów w sprawie, polegającej na pominięciu, przy ustalaniu wysokości środka kompensacyjnego w postaci nawiązki na rzecz pokrzywdzonego, istotnych</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

okoliczności faktycznych sprawy, mających bezpośredni wpływ na jego wysokość, a to:

- motywacji i sposobu zachowania się sprawcy, polegającego na niesprowokowanym, brutalnym (chuligańskim wręcz) ataku na pokrzywdzonego, który nie miał charakteru jednorazowego, lecz - co najmniej - dwukrotnie Ł. S. uderzał pokrzywdzonego w twarz, przy dwóch odrębnych sposobnościach,
- rodzaju i rozmiaru ujemnych następstw przestępstwa, tj. stwierdzonego przez Biegłego Lekarza uszczerbku na zdrowiu pokrzywdzonego, poniesionych przez niego szkód na mieniu oraz doznanej krzywdy,
- właściwości i warunków osobistych

sprawcy, przez
nieuzasadnione
przyjęcie, że dla
osoby
zarabiającej (wg
oświadczenia)
8.000,00 zł
miesięcznie,
nawiązka w
wysokości
10.000,00 zł
będzie
adekwatnym
środkiem
kompensacyjnym;
uchylenie to
jest istotne,
bowiem
orzeczona
nawiązka
stanowi w tym
konkretnym
wypadku de
facto jedyny
środek represji
karnej w
stosunku do
oskarżonego,

- zachowania się
oskarżonego po
popelnieniu
przestępstwa, a
w szczególności
pominięcie
przez Sąd
Rejonowy
jednoznacznie
negatywnej
postawy Ł. S.
w toku procesu
karnego,
niepoczucie
się do winy,
brak
jakichkolwiek
starań o
naprawienie
szkody i
zadośćuczynienie

pokrzywdzonemu,
nie mówiąc
już o poczuciu
jakiegokolwiek
skruchy.

2. rażąco
niewspółmierność
nawiązki orzeczonej
oskarżonemu do
stopnia winy
oskarżonego,
stopnia społecznej
szkodliwości
przypisanego mu
czynu, okoliczności
popelnionego czynu,
a zwłaszcza
motywacji i sposobu
zachowania się
oskarżonego,
zakresu i rozmiarów
wyrządzonej
pokrzywdzonemu
szkody oraz
krzywdy, jak też
braku jakiegokolwiek
skruchy,
niepoczucia się
Ł. S. do
odpowiedzialności,
jego jednoznacznie
negatywnej i
konfrontacyjnej
postawy, w toku
całego postępowania
karnego; uchybienie
to jest istotne,
bowiem orzeczone
na rzecz
pokrzywdzonego
nawiązka w
wysokości
10.000,00 zł nie
będzie spełniać
celów, jakie
ustawodawca stawia
temu środkowi
kompensacyjnemu,
zaś minimalna -

	adekwatna do okoliczności sprawy - nawiązka winna opiewać na kwotę co najmniej 20.000,00 zł (dwadzieścia tysięcy złotych 00/100).	
Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzuty pełnomocnika oskarżyciela prywatnego nie zasługiwały na uwzględnienie. Nie powielając w tym miejscu argumentacji wyrażonej w pkt 3.2 podkreślić należy, że orzeczona na rzecz pokrzywdzonego nawiązka ma na celu przede wszystkim zrekompensowanie pokrzywdzonemu szkód i krzywd mających swe źródło w przestępstwie, stąd też jej wysokość winna być jak najbardziej zbliżona do wysokości poniesionej szkody i nie może być orzeczona w rozmiarze przekraczającym niezrekompensowaną pokrzywdzonemu szkodę. Nie sposób nie zauważyć tu		

przy tym, że sam pokrzywdzony wnosił tu początkowo o zasądzenia na jego rzecz kwoty 13.000 zł, a to kwoty zbliżonej do orzeczonej mu nawiazki, a zarazem prawie dwukrotnie niższej niż kwota obecnie wnioskowana (20.000,00 zł). W treści zeznań pokrzywdzonego, gdzie to wskazywał on na poniesione w związku z inkryminowanym zdarzeniem szkody majątkowe oraz wydatki na lekarzy, jak i złożonej apelacji brak przy tym podstaw do zasądzenia na rzecz pokrzywdzonego ww. kwoty.

Oдноśnie zarzutu skarżącego podkreślić należy, że zarzut niewłaściwego ustalenia kwoty nawiazki może być skuteczny tylko wówczas, gdy zaskarżone orzeczenie w sposób oczywisty narusza zasady ustalania tejże nawiazki, tj. gdy sąd nie uwzględnił wszystkich okoliczności i czynników

uzasadniających
wyższe świadczenie
albo niewłaściwie
ocenił całokształt
tych, należycie
ustalonych i
istotnych
okoliczności, przy
czym w ramach
kontroli instancyjnej
nie jest możliwe
wkroczenie w sferę
swobodnego
uznania
sędziowskiego (vide:
wyrok Sądu
Apelacyjnego w
Łodzi z dnia
28.05.2019 r., II
AKa 60/19). Nadto
zaś jak wskazuje
tu słusznie Sąd
Apelacyjny w
Poznaniu w wyroku
z dnia 29 listopada
2018 r., II AKA
196/18, możliwości
zarobkowe sprawcy
nie mogą mieć
pierwszoplanowego
znaczenia w kwestii
środka
kompensacyjnego,
jakim jest nawiązka
orzekana zamiast
zadośćuczynienia za
doznaną krzywdę.
Najistotniejszy jest
rozmiar krzywdy
doznanej przez
pokrzywdzonego.

Podkreślić tu także
trzeba, że
rozstrzygnięcie sądu
karnego w
przedmiocie
wysokości nawiązki
nie stoi na
przeszkodzie

<p>dochodzeniu przez pokrzywdzonego niezaspokojonej części roszczenia w drodze postępowania cywilnego.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Zmiana zaskarżonego orzeczenia, w ten sposób, że w pkt. I. części dyspozytywnej wyroku, przez podwyższenie należności, którą oskarżony Ł. S. (4) zobowiązany został uiścić na rzecz pokrzywdzonego R. K. do kwoty 20.000,00 zł (dwadzieścia tysięcy złotych 00/100).</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wobec stwierdzenia niezasadności podniesionych zarzutów oraz nie dopatrzania się w sprawie uchybień, które podlegały by uwzględnieniu niezależnie od kierunku i granic zaskarżenia, brak było podstaw do</p>		

uwzględnienia wniosku skarżącego.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwiąźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
0.15.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Wyrok Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Krzyków we Wrocławiu z dnia 23 maja 2023 r., sygn. akt VII K 285/21.		
Zwiąźle o powodach utrzymania w mocy		
Apelacje wniesione przez oskarżonego oraz pełnomocnika oskarżyciela		

prywatnego nie
zasługiwały na
uwzględnienie.

W świetle
zgromadzonego w
sprawie materiału
dowodowego i
dokonanych na
podstawie oceny
tych dowodów
ustaleń faktycznych,
Sąd Odwoławczy
uznał bowiem, że
sprawstwo i wina
oskarżonego w
zakresie popełnienia
przypisanego mu
czynu nie budzi
wątpliwości.

Omówione wyżej
zarzuty oskarżonego
mające na celu
zanegowanie jego
sprawstwa i winy
okazały się
nieskuteczne, gdyż
za ich pomocą
skarżący nie zdołał
podważyć
dokonanej przez Sąd
I instancji oceny
w tym przedmiocie.

Podobnie na
uwzględnienie nie
zasługiwały także
zarzuty
pełnomocnika
oskarżyciela
prywatnego
odnoszące się do
rozstrzygnięcia o
orzeczonemu
oskarżonemu
środku
kompensacyjnym.

W sprawie nie
dopatrzonego się
nadto także

<p>uchybień, które podlegałyby uwzględnieniu niezależnie od kierunku i granic zaskarżenia - wobec czego wyrok Sądu Rejonowego utrzymano w mocy.</p>			
<p>0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>0.0.15.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>		
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>			
<p>0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia</p>			
<p>5.3.1.1.1.</p>		<p># art. 439 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylecia</p>			
<p>5.3.1.2.1.</p>	<p>Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>	

Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II.	Rozstrzygnięcie oparto na podstawie art.627k.p.k. Wysokość zasądzonej kwoty ustalono na podstawie §11ust.2 pkt.4 i ust.7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.	
III.	Orzeczenie oparto na podstawie art.624§1k.p.k.	
7. PODPIS		
SSO Marcin Sosiński		

0.11.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1.	
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżony.	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Przypisanie oskarżonemu sprawstwa i winy w zakresie popełnienia zarzuczonego mu czynu oraz rozstrzygnięcie o środku kompensacyjnym.	

0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

0.11.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	2	
Podmiot wnoszący apelację	Pełnomocnik oskarżyciela prywatnego.	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Rozstrzygnięcie o środku kompensacyjnym.	
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść	# w całości	

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,		

	jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana